ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	δρ. 18	ΕΤΗΣΙΑ	ΦΡ. ΧΡ. 35
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 9	ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» » 18
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 5	ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» » 10

Διὰ τοὺς δημοδιδασκάλους καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 15.— ΕΞΑΜΗΝΟΣ Δραχ. 8.—

Συνδρομαὶ Ἀμερικῆς
ΕΤΗΣΙΑ Δολλάρια 8.— ΕΞΑΜΗΝΟΣ 4.— ΤΡΙΜΗΝΟΣ 2.50

ΔΙ' ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Κ. ΑΥΓΕΡΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ 5,996 ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 183 ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ Ἀριθμὸς 8. Ἐν Ἀθήναις ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1913

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΤΕΡΑΤΩΔΗΣ ΣΦΑΓΗ ΔΙΑΚΟΣΙΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τούδε μαχῶν συνέτριψαν τὸν ἐνεργοῦντα ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγαρικὸν στρατὸν κατὰ τρόπον, ὅστις δὲν ἀφίνει καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τῶν ἐν τῷ παρόντι καὶ μέλλοντι φιλειρηνικῶν διαθέσεων τῆς Βουλγαρίας. Ἐὰν ἐξηρτᾶτο ἐντελῶς ἀπ' αὐτῆς ἤδη καὶ ἂν οἱ φόβοι μεγάλων ἀνατροπῶν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἐδάφει ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν πολεμικῶν καταστροφῶν δὲν συνεκράτουν τὸν κ. Δάνεφ καὶ ἂν ἡ ἐλπὶς ἐπεμβάσεως τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἐκ τῆς ἀνωμαλίας τῆς Ρουμανίας δὲν παρουσιάζεται ὡς πιθανὴ καὶ ἐνδεχομένη, ὁ πόλεμος οὗτος θὰ εἶχεν ἤδη λήξει, διότι πᾶσα ἡμέρα παρατάσεως αὐτοῦ συμπληρώνει τὴν Βουλγαρικὴν συμφορά. Ἀλλ' ὡς ἐὰν αἱ ἀραὶ τῶν θυμάτων τῆς Βουλγαρικῆς θηριωδίας ἀπὸ τῶν βορειοτάτων τῆς Θράκης μέχρι τοῦ Ἀξιοῦ, ἔνθα ἐξηπλώθη ἡ στρατιὰ τῶν Οὕννων, ὡς ἐὰν αἱ ἐπικλήσεις καὶ οἱ στεναγμοὶ καὶ τὰ δάκρυα τῶν σφαζομένων καὶ ἀκρωτηριαζομένων καὶ ἀπανθρακουμένων ἀδιακρίτως ἐθνικότητος καὶ θρησκείας εὗρον πλήσιον τοῦ ὑπερτάτου Δημιουργοῦ ἠχώ, ὁ τετιματῶδης ἀγὼν συνεχίζεται παρουσιάζων τὸ ἐκπληκτικώτατον θέαμα ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ καταδιώκῃ κατὰ πόδας, νὰ διασκορπίζῃ καὶ νὰ ἀποσυνθέτῃ δύο βουλγαρικὰς στρατιὰς ἐξ 142 ταγμάτων, δυνάμεως περίπου διακοσίων χιλιάδων ἀνδρῶν! Οἱ Σέρβοι ἐξ ἄλλου βορείως ἀπεμόνωσαν μέγα τμῆμα τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ, θερίζομένου ἀδιακόπως. Καὶ ἡ ἀπώλεια τοσούτων πυροβόλων καὶ τοσούτων ἀνδρῶν, ἡ διευκολύνουσα ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὴν εἴσοδον τῶν Ἑλλήνων καὶ Σέρβων εἰς τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα, ἡ καθιστῶσα τὴν Βουλγαρίαν ἀπόλεμον ἐπὶ ἔτη μακρά, ἡ συντρίβουσα τὰς ὑπερφάλους ἀξιώσεις της καὶ ἐξαναγκάζουσα αὐτὴν εἰς ἀκούσιον σωφρονισμόν, νομίζει τις ὅτι εἶναι μία μικρὰ ἀνταπόδοσις τῶν μεγάλων δεινῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἔπληξε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τοῦ ποταμοῦ τῶν αἱμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχυσεν ἡ βάρβαρος αὐτὴ φυλή.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ συνέχεια τοῦ πολέμου τούτου συντελῇ εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκμηδένισιν τῆς Βουλγαρίας, κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ὁμόθυμον κρίσιν τῶν ξένων στρατιωτικῶν κρετικῶν ἀποκαλύπτει ἐπίσης ὁσημέραι ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων τὸν μεγαλείτερον Στρατηγὸν τοῦ αἰῶνος. Ἡ στρατηγικὴ αὐτοῦ ἐμπειρία καταδείκνυται ἀπὸ τὴν λελογισμένην διάταξιν τῶν δυνάμεων τῆς στρατιᾶς του, ἀπὸ τὴν ταχεῖαν καὶ περιεσκεμμένην ἀνέλιξιν αὐτῶν, ἀπὸ τὴν ἔκπακτον ἰδιοφυΐαν, ἥτις γνωρίζει νὰ ἐπωφελῆται καὶ αὐτῶν ἀκόμη τῶν δυσμενῶν ἐδαφικῶν ἀνωμαλιῶν, νὰ διακόπτῃ τὴν ἐπιφὴν τῶν ἐχθρικῶν τμημάτων καὶ νὰ μεταβάλῃ τὰ σχέδια τῆς ἐπιθέσεως ἀνελλίγως τῶν ἀναγκῶν, αἵτινες παρουσιάζονται κατὰ τὴν ἐξέλιξιν μιᾶς μάχης. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὢν μεγαλοφυὴς στρατηγὸς δὲν παύει νὰ εἶνε φιλάνθρωπος Βασιλεύς. Καὶ συντρίβων τὸν ἐχθρικὸν στρατὸν παρέχει πᾶσαν προστασίαν εἰς τοὺς τραυματίας Βουλγάρους. Καὶ βλέπων τὴν ἐλεεινότητα τῶν γυναικοπαίδων τῶν κομιτατζήδων διατάσσει ἐξ ἴσου τὴν περίθαλψιν αὐτῶν, ὅπως καὶ τῶν ἀπορρακτισθέντων ἀπὸ τοὺς κομιτατζήδες. Ἐὰν δὲ ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς κατὰ τὸν πόλεμον τοῦτον ἀπέδειξε τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰς ἀρετάς, αἵτινες γίνονται πανταχοῦ ἀντικείμενον θαυμασμοῦ, ἀναμφισβητήτως ὁ Βασιλεὺς Ἀρχιστράτηγος κατέδειξεν ὅτι παραλλήλως πρὸς τὰς γνώσεις τοῦ στρατηγοῦ ἔχει ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ χαρίσματα, ὅτα ἡ Βασιλικὴ Πορφύρα ἐπιβάλλει.

Ὁ Γάλλος ἀρχίατρος κ. Ἀρνὼ καὶ ὁ κ. Αἰγαλείδης παριστάμενοι κατὰ τὴν διαμετακόμισιν τῶν τραυματιῶν μας. (Στιγμ. «Ἔμπρος»)

Ὁ περίφημος ἀρχιστράτηγος τῶν Βουλγάρων Σαβόφ

Ὅλοι ἦσαν ἴσοι.

Μέχρι τῶν Βελγικῶν συνόρων ἀναμφιβόλως συνεζητήθησαν πολλάκις τὰ πολιτικά μας πράγματα, ἂν καὶ φιλικῶς. Συνεζήτησαν οἱ «ἀντιδραστικοὶ» καὶ οἱ «ἀπάτριδες» μὲ τοὺς «θορυβοποιούς». Ἀλλὰ μόλις ἐπέρασαν τὰ σύνορα ἐλησμόνησαν τὰς πολιτικὰς διαιρέσεις των.

Εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Γάνδης δὲν ἀπετέλουν παρὰ ἓν σύνολον μὲ τὰ τρία ἐθνικὰ χρώματα.

Εἰς τὴν Γάνδην τὸ Γαλλικὸν διαμέρισμα συμφώνως μὲ τὰς ἰδέας αὐτῶν τῶν ἀνταγωνιστῶν μας προσελκύει περισσότερον παντὸς ἄλλου τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἂν θέλετε εἶνε τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ἐντελῶς.

Καὶ πάλιν ἡ Γαλλία ἀπέδειξεν ὅτι ὅταν θέλῃ νὰ κατορθώσῃ τι δὲν φοβεῖται ἀνταγωνιστάς.

Καὶ εἰς τὴν χώραν ἐκείνην ὅπου ἀγαπῶνται οἱ Γερμανοὶ ἔπρεπε νὰ ἀποδείξωμεν τί εἴμεθα.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην ἡ ἑκατοντὰς τῶν πολιτικῶν μας δὲν συνεζήτησε πόσῳ ἐὰν ἦταν οἱ πολιτικοί μας οἱ χωριζόμενοι ἀπὸ τοὺς τύπους καὶ τὴν ἐτικέτταν, ἀλλ' οἱ Γάλλοι οἱ ἡγωμένοι μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι εἶνε τέκνα μεγάλης πατρίδος.

Ἀλλά, διερχόμενοι πάλιν τὴν μεθόριον, ἀνέλαβον τὴν ἐτικέτταν καὶ τοὺς τύπους.

Πόσον καλλίτερον θὰ ἦτο ἀντὶ οἱ πολιτικοί μας νὰ προμηθεύωνται ἐκεῖ Βελγικὰ σιγάρα νὰ κάμουν προμήθειαν ἀπὸ τὸ σφρίγος, τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὸν πατριωτικὸν ἐγωϊσμόν, ὅστις ἐμψυχώνει τοὺς Γάλλους... εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

ΚΛΕΜΑΝ ΒΩΤΕΑ

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

Η ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΑ

Τὸ γηραιὸν Ἀρσάκειον ἔκαμε μίαν ἐπανάστασιν! Εὑρισκόμεθα εἰς ἐποχὴν Ἑλληνικῶν θαυμάτων. Ἰδοὺ ἕνα ἐξ αὐτῶν. Ἡ ταξειδεύουσα πρὸ δύο ἐτῶν κυρία Βιρουξάκη εἰς τὴν Εὐρώπην εἶδεν ὅτ εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον ἡ ἐκπαίδευσις δὲν εἶνε ἄρσις ὀκάδων βιβλίων, ἀλλὰ χίλια ἄλλα πράγματα γκρεμίζοντα. τοὺς τοίχους τοῦ σχολείου διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἡ φύσις καὶ ἡ τέχνη—ἕνα δὲ ἐξ αὐτῶν, τὸ σπουδαιότερον, ἡ ζωγραφική. Εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν φαντάζονται σήμερον παιδαγωγικὴν χωρὶς ζωγραφικὴν, χωρὶς σχέδιον, τὸ μαγικὸν αὐτὸ κλειδὶ τῆς ἀποκαλύψεως εἰς τὸ παιδὶ θαυμασίων πραγμάτων. Σχέδιον θὰ πῇ γνῶσις, μόρφωσις ματιοῦ καὶ μυαλοῦ, γοητευτικὴ μελέτη τοῦ αἰωνίου τούτου βιβλίου ποῦ ἔχομεν ἐμπρός μας, ἐξευγενισμός. Ἕνα παιδὶ ζωγραφίζον, εἶνε ἕνας ἀνθρωπάκος δημιουργῶν καὶ δημιουργούμενος, διδασκόμενος ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του παίζων καὶ διδασκόμενος, ἀναπτύσσων ἁ, κόπως τοὺς φυσικούς του θησαυροὺς, μαθαίνων πράγματα, τὰ ὁποῖα τὸ πλέον σοφὸν βιβλίον καὶ ὁ μεγαλείτερος παιδαγωγὸς θὰ ἦσαν ἀνίκανοι νὰ τοῦ μάθουν. Οὐδέποτε παιδὶ τὸ ἔσκασεν ἀπὸ τὸ μάθημα τῆς ζωγραφικῆς! Ἂν θέλετε νὰ τὸ τιμωρήσετε, εἰπέτε του: «Σήμερα δὲν θὰ σχεδιάσῃς». Ἐτιμωρήθη. Τόση εἶνε ἡ ἕλξις τῶν παιδιῶν πρὸς αὐτὸ τὸ μάθημα, τὸ μὴ παθητικόν, ὅπου τὰ μικρὰ εὐφραίνονται ἐνεργοῦντα. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τέτοιας παιδαγωγικῆς σημασίας μάθημα ἔπρεπε νὰ συντριβοῦν τὰ παλαιὰ νεκρὰ καλούπια του, αἱ ἀντιγραφαὶ δηλαδὴ νεκρῶν πραγμάτων, ἡ παλαιὰ Ἰχνογραφία. Αὐτὸ ἔγειρεν εἰς τὴν Εὐρώπην, κατόπιν μεγάλων παιδαγωγικῶν συνεδρίων. Καὶ αὐτὸ ἔγειρεν εἰς τὸ ἰδικόν μας Ἀρσάκειον.

— Θὰ σᾶς πῶ, παιδιά, μιὰ ἱστορία. Ἕνα παιδὶ ξεκίνησε νὰ πάῃ στο σχολεῖο, ἀλλὰ ἔπιασεν ἔξαφνα μεγάλη βροχὴ καὶ τὸ παιδάκι δὲν εἶχεν ὀμπρέλλα. Στὴν ἀρχὴ ἐμελαγχόλησε ποῦ εἶδε τόσο νερὸ καὶ μαῦρο τὸν οὐρανό. Ἔπειτα ὅμως ἄρχισε νὰ συλλογίζεται. «Θὰ περάσῃ αὐτὴ ἡ βροχὴ καὶ θὰ βγῇ πάλιν ὁ ἥλιος. Ἡ γῆ θὰ ποτισθῇ, θὰ βγῇ χορτάρι πολύ, θὰ ἔχουν τὰ προβατάκια νὰ τρῶν καὶ μεῖς θὰ περπατοῦμε στὴ χλόη!» Ζωγραφίστε μου αὐτὴ τὴ μικρὴ ἱστορία, ὅπως τὴ φαντάζεται καθένα παιδὶ ἀπὸ σᾶς.

Εἰς ἔργον! Πέντε χρώματα μολυβιῶν, μπλὲ, κόκκινο, κίτρινο, κεραμιδὶ, πράσινο. Τὰ παιδιὰ ζωγραφίζουν. Ὁ νοῦς των ἐργάζεται, αἱ μικραὶ των ἰδέαι τοπεῖον καὶ ἀνθρώπου ζωντανεύουν, διαίσθησις, πεῖρα, ἀντίληψις, συναισθήματα παρθένα, ἀγωνίζονται νὰ κάμουν μίαν σύνθεσιν. Ἡ σύνθεσις τελειώνει καὶ τὴν παραδίδουν. Ἀναμφιβόλως δὲν ἔκαμαν ἔργα γιὰ τὸ Παρισινὸν Σαλόν. Ἀλλὰ πόσα ἔργα ζωγράφων δὲν θὰ ἦσαν ὀλιγώτερον ἐνδιαφέροντα τῶν καταπληκτικῶν τούτων εγλοιογραφιῶν τῆς παιδικῆς ἡλικίας! Τί πρᾶγμα εἶνε τὸ σχέδιον ἑνὸς παιδιοῦ!

Περάστε εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῶν παιδικῶν ζωγραφιῶν τοῦ Ἀρσακείου καὶ ἀποκαλυφθῆτε. Συνθέσεις κοριτσιῶν ὀκτὼ, δέκα, δώδεκα ἐτῶν. Συνθέσεις γιὰ μεγάλα θέματα, ἀπελπιστικῶς ἀλλὰ καὶ θαυμασίως παιδικοποιούμενα εἰς αὐτὰς τὰς εἰκόνας. Θέλετε τὸ Μπιζάνι; Τὴν ζεῦξιν τῆς γεφύρας τοῦ Ἀξιοῦ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν; Τὸ Πάσχα; Τὴν μπουγάδα τοῦ σπιτιοῦ; Τὸ ἕνα παιδὶ τὰ ἐφαντάσθη κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τὸ ἄλλο κατὰ ἐκεῖνον, Ἐδῶ γελοιογραφία ξεκαρδιστική, ἐκεῖ σοβαρογραφία φέρουσα εἰς σκέψεις. Ἀλλὰ κομψὰ ἢ σοβαρὰ εἶνε ὅλα πολύτιμοι κτῆμα τῆς παιδαγωγικῆς. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς κ. Βιρουξάκη, ἡ ὁποία ἔφερεν εἰς τὴν Ἑλλάδα αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς παιδαγωγικῆς, ἐδίδαξαν αἱ καθηγήτριαι κυρίαι καὶ δεσποινίδες Ἀμοιραδάκη, Γεωργαντῆ, Στεφάνου, Χαλκιοπούλου, ἐδίδαξαν δὲ μὲ ἀληθινὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ ἔργον. Ἐξαιρετικὰ πράγματα μᾶς παρουσιάζουν αἱ τάξεις αἱ διδαχθεῖσαι ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Κικὴν Χαλκιοπούλου, ἀπόφοιτον τῆς Καλλιτεχνικῆς μας Σχολῆς καὶ ζωγράφον περὶ τῆς ἀξίας τῆς ὁποίας δὲν γίνεται διὰ πρώτην φορὰν λόγος. Εἰς τὰ ἐκθέματα τῶν μικρῶν της τάξεων, μεταξὺ τῶν παραδόξων τῆς παιδικῆς ἀτεχνίας καὶ φαντασίας, βλέπει κανεὶς πράγματα ποῦ κάμνουν ἐκπληξιν. Κορίτσι ὀκτὼ ἐτῶν ἐζωγράφισεν ἕνα ἐσωτερικὸν αἰθούσης μὲ ἁρμονίαν χρωμάτων περιεργοτάτην. Κυρία καλοσχεδιασμένη κάθεται εἰς τραπέζι τσαγιοῦ, τόσον ὡραῖα χρωματισμένον! Τί ἁβρότης φωτισμοῦ εἰς τὸ τραπεζομάντηλο καὶ ἐ-

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Αἱ ἐξετάσεις εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα κατηγγήθησαν, θὰ καταγγηθοῦν δὲ καὶ εἰς τὰ ἀνώτερα. Αἱ ἐξετάσεις ἦσαν ἀπὸ τοὺς θεσμοὺς καὶ τὰ ἔθιμα τὰ ὁποῖα ζοῦν τὴν ζωὴν τῶν βρυκολάκων. Ἔπρεπε νὰ ἔχουν παύσει νὰ ὑπάρχουν πρὸ πολλοῦ καὶ ὅμως διατηροῦνται καὶ φαίνονται ὡς νὰ πληροῦν σπουδαίαν ἀνάγκην, διότι δὲν ἐξετάζομεν ἂν πραγματικῶς ἔχουν καμμίαν χρησιμότητα καὶ σκοπόν. Τ' ἀφήνομεν, ὅπως τὰ εὑρήκαμεν, ὅπως μᾶς τὰ παρέδωκαν ἐποχαὶ προγενέστεραι, ὅταν ἀνταπεκρίνοντο εἰς πραγματικὴν ἀνάγκην καὶ εἶχον ἕνα σκοπόν. Ἀλλὰ σήμερον ὅτε οἱ διδάσκαλοι βαθμολογοῦν καθ' ἑκάστην τοὺς μαθητάς των καὶ δύνανται ἀθροίζοντες εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους τοὺς ἀριθμοὺς τῶν καθημερινῶν βαθμολογιῶν νὰ ἔχουν ἕνα συνολικὸν ἀριθμὸν δεικνύοντα τὴν ἐνιαυσίαν ἐπίδοσιν ἑκάστου, μὲ τὴν πλέον δυνατὴν ἀκρίβειαν, αἱ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐξετάσεις εἶνε ὄχι μόνον περιττὸς τύπος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβῆς, διότι συνηθίζει τοὺς μαθητὰς εἰς τὴν ἀναβλητικότητα. Μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων θὰ βελτιώσουν τὴν θέσιν των ἐπιφυλάσσονται νὰ μελετήσουν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ ἔτους διὰ νὰ συμπληρώσουν καὶ συγκαλύψουν τὰς ἐλλείψεις των εἰς ὡρισμένα ἢ καὶ εἰς ὅλα τὰ μαθήματα. Ἀλλ' ὡς μόνον ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας ταύτης τῶν τελευταίων ἡμερῶν θὰ εἶνε νὰ πάθουν ὑπερκόπωσιν καὶ νὰ γίνουν νευρασθενικοί. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἠθικὸν ἀποτέλεσμα δὲν θὰ εἶνε ὀλιγώτερον κακόν. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ζωῆς θ' ἀποκτήσουν τὴν ἕξιν νὰ μὴν ἐργάζωνται μεθοδικῶς καὶ νὰ ἀναβάλλουν διὰ τὴν αὔριον τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ καθῆκον τῆς σήμερον. Θὰ ἐξοικειωθοῦν δὲ καὶ μὲ τὴν ἰδέαν, ὅτι ἀντὶ νὰ ἐργάζωνται σοβαρῶς δύνανται νὰ τὰ βολεύουν καὶ νὰ τὰ μπαλώνουν.

Ἐν τοσούτῳ ὑπάρχουν ἀκόμη ὑπέρμαχοι τῶν σχολικῶν ἐξετάσεων. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι δὲν γνωρίζω τί λέγουν καὶ ἂν ἔχουν τίποτε λογικὸν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης των. Ἤκουσα ὅμως καὶ ἕνα ὅστις ἔλεγε κάτι τι ἄξιον προσοχῆς. Κατ' αὐτὸν αἱ ἐξετάσεις ἔπρεπε νὰ γίνωνται ὄχι τόσον διὰ νὰ φαίνωνται τῶν μαθητῶν αἱ πρόοδοι, ὅσον διὰ νὰ φαίνεται ὁ τρόπος καθ' ὃν διδάσκουν οἱ διδάσκαλοι καὶ ἡ ἐκπαιδευτικὴ καὶ παιδαγωγικὴ των ἱκανότης. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ παρίσταται εἰς τὰς ἐξετάσεις ἐπιτροπὴ ἐιδικῶν, ἥτις νὰ προτείνῃ τὴν παῦσιν τῶν ἀποδεικνυομένων ἀνικάνων.

Καὶ ὁ ἔχων τὴν ἀνωτέρω λογικὴν ἀλλὰ καὶ ἄγνωστον γνώμην διηγεῖτο ὅτι ἤκουσε μίαν δασκάλαν τὰ ἐρωτᾷ κατὰ τὰς ἐξετάσεις τὰς μαθητρίας της:

— Πόσα θαύματα ἔκαμεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός;

Καὶ ἐπειδὴ αἱ μικραὶ μαθήτριαι ἔκειξαν διὰ τῆς σιωπῆς των ἄγνοιαν, ἡ δασκάλα εἶπεν ἐπιδεικτικῶς:

— Πῶς; δὲν γνωρίζετε τὰ ἑπτὰ θαύματα τοῦ κόσμου;

Ἡ ἰδία διδασκάλισσα ἐπέδειξε καὶ τὴν ἐξῆς πρωτότυπον σοφίαν.

— Ἕνα καὶ ἕνα πόσα κάνουν;

— Προφορικῶς, ἀπήντησεν ἡ ἐρωτωμένη μαθήτρια, κάνουν 2, ἀλλ' ὅταν τὰ γράφωμεν κάνουν 11.

Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς ἐκεῖ διὰ νὰ τὴν βραβεύσῃ ἀναλόγως τῶν γνώσεών της, μὲ μίαν παῦσιν.

ΔΙΑΒΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΞΕΝΗΝ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ἑκατὸν γερουσιασταὶ καὶ βουλευταὶ ἐπῆγαν εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῆς Γάνδης. Ἀντιπροσώπευον ὅλα τὰ κόμματα, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ εἶχε λησμονηθῆ.

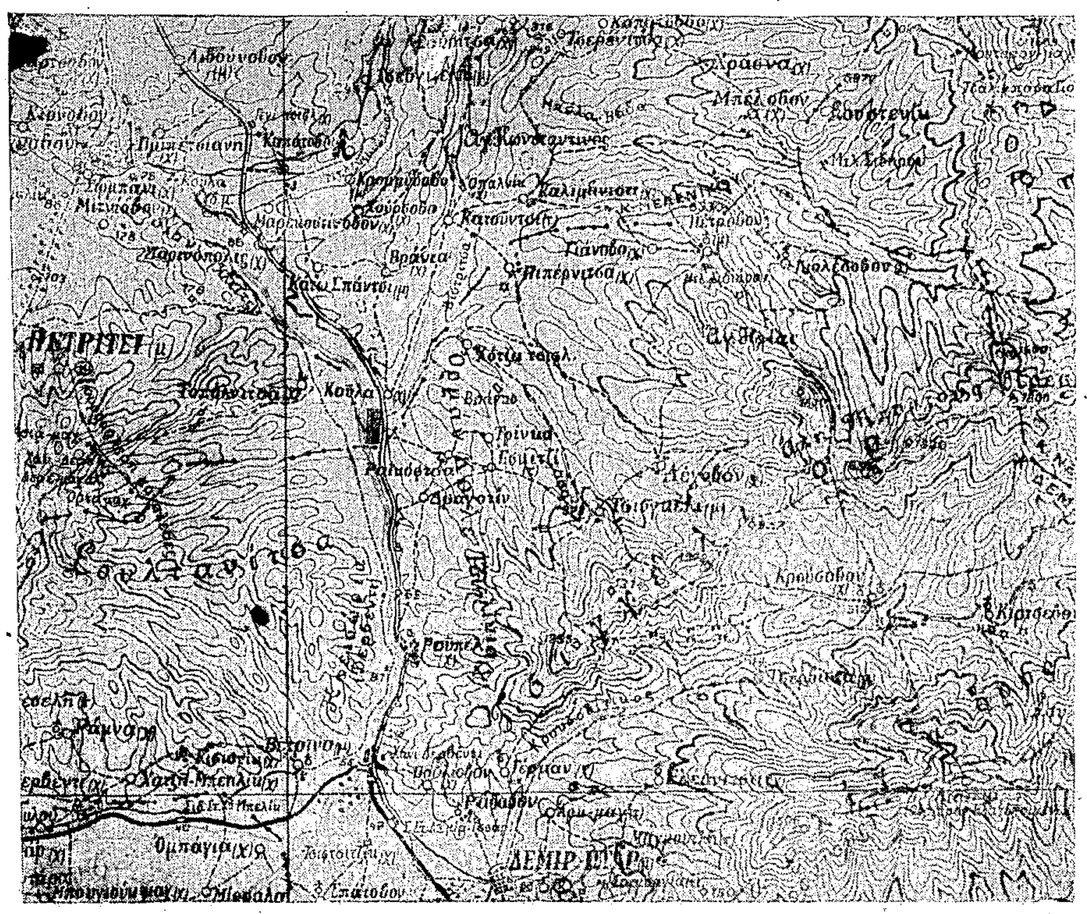

Ἡ τοπογραφία τῶν μαχῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλληνικῆς στρατιᾶς βορειοδυτικῶς τοῦ Δεμὶρ Χισὰρ παρὰ τὴν Βετρένιαν καὶ Κάνι Δερβέντι ἐκατέρωθεν τοῦ Σ[illegible] ποταμοῦ. (Ἀπὸ τὸν χάρτην τοῦ Αὐστριακοῦ Ἐπιτελ[illegible])